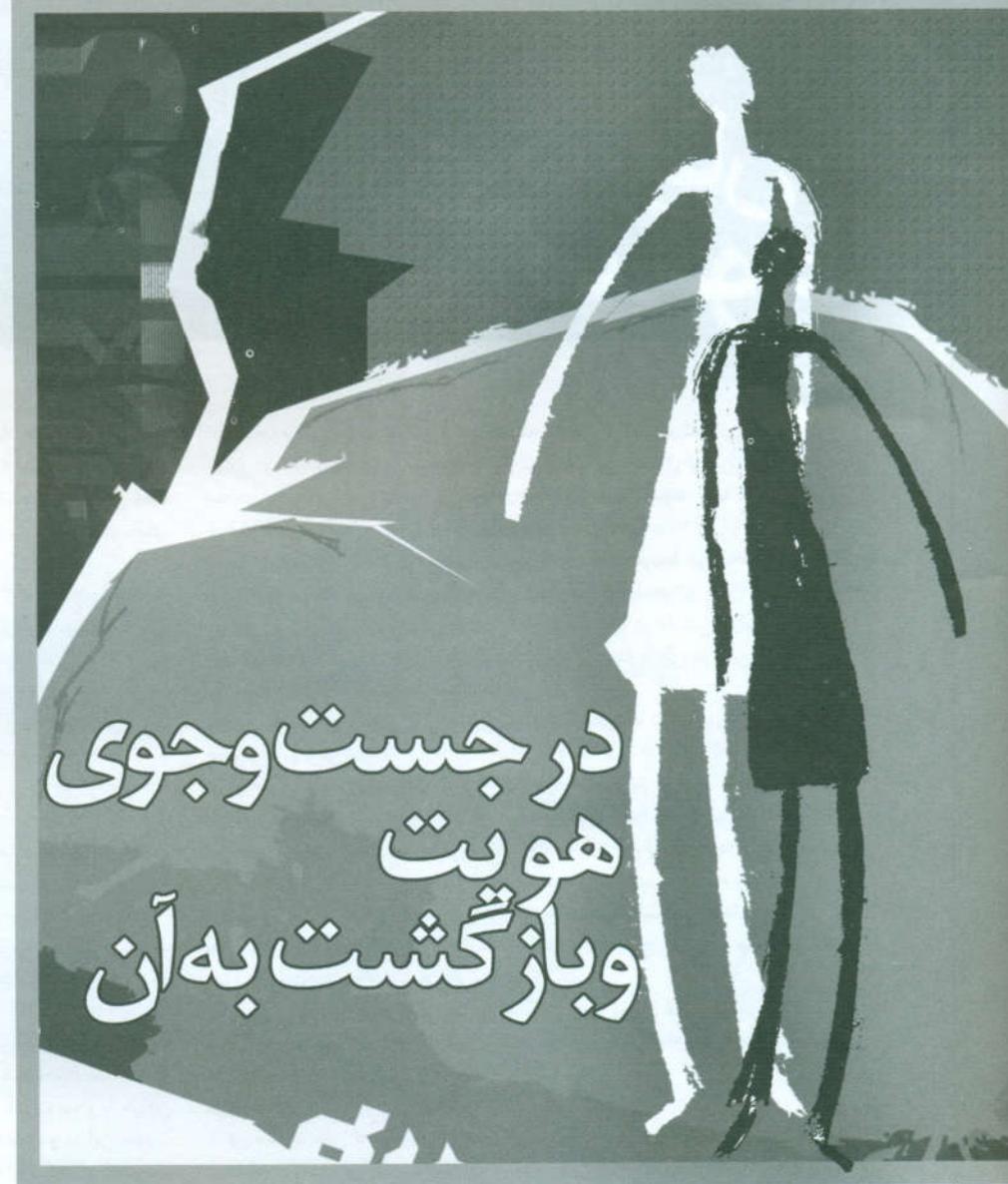

این عناصر می‌تواند آنچنان ریشه‌ای عمیق، پایدار و استوار داشته باشد که لایه‌های هویتی را به وجود آورد. احساس بیوستگی به چنین سرمایه‌های معنوی و فرهنگی که در وحدت، انسجام و تشکل جامعه دخالت عمدت‌های دارد، هویت ملی را به وجود می‌آورد. هویت ملی در گذر زمان و بر اثر وقوع حوادث گوناگون گرچه امکان دارد مورد تهاجم قرار بگیرد، ولی در این مسیر پویاتر گشته و عناصر نوبنی بدان افزوده می‌شود، و محتوای اصیل، و زیربنایی آن دچار ایستادی، رکود و تخریب نمی‌شود. اجزای تشکیل‌دهنده هویت ملی می‌توانند فراوان و متعدد باشند، ولی تعاضی آنها از سرچشممهای مشترک چون جویباری جاری می‌گردند و به سوی مقصدمی درست، عالی و زنده روان هستند؛ درست مثل سرشاخه‌های یک رودخانه که از فراز بخش‌های یک منطقه کوهستانی به سوی دشت‌ها روان می‌شوند، و پس از آنکه انسان‌ها را در مسیر از تشنگی تجات دادند، مزارع را سرباب کردند، سا رسوایت حاصلخیز خود موجب سرسبی و آبادی شهرها و روستاهای شدن و چشم‌اندازهای زیبایی را پیدا آورده‌اند به سوی دریا یا اقیانوس می‌ریزد، و این گردش پرچوش و خروش همچنان ادامه دارد. یعنی آب دریاها و پنهانهای عظیم اقیانوسی بر اثر تابش خورشید تغییر می‌گردد، ابرهایی را در آسمان سامان می‌دهند، این لکه‌های ابر، توده‌ها و جبهه‌های باران‌آور را تشکیل می‌دهند و بر کوهستان‌ها و کوهپایه‌ها فرو می‌ریزند و جویبارهایی را شکل می‌دهند که از بهم پیوستن آنها رودخانه به وجود می‌اید. خب، در این مثال ما تکثیر و تنوع زیادی می‌بینیم، ولی سرچشممه و هدف یکی است.

پس در هویت ملی، استمرار، انسجام، تحول و دگرگونی دیده می‌شود، ولی خمیرمایه اصلی همچنان محفوظ است و در برخورد با فرهنگ‌های دیگر یا دخالت‌های بیگانگان، دونوایه اصلی ثابت می‌ماند و سستی، کاهله و تزلزل در خود به وجود نمی‌آورد و در برابر دیگران زانو نمی‌زند، که البته تحقق این مهم به عزم ملی و همت مردم بستگی دارد.

اجزای تشکیل‌دهنده هویت
می‌گویند، زبان، چهارفا، ملیت و تاریخ یک سرزمن، چهار رکن اساسی هویت یک ملت هستند. زبان، نخستین بار توسط مادر به کودک آموزش داده می‌شود. گفت‌وگوهای روزانه میان اعضای خانواده و جامعه در شکل‌گیری زبان اطفال نقش مهمی را بر عهده دارد. مراحل بعدی نوشت و خواندن است، که

هویت ملی یعنی چه؟

امکان دارد جامعه‌ای و ملتی در طول تاریخ و در بستری جغرافیایی به تلاش‌های علمی و فرهنگی روی آورد؛ نیوغ و اخترات خود را آشکار کند؛ در برابر جهالت‌ها، ستم‌ها، تهاجم اقوام وحشی مقاومت کند؛ ذوق و استعداد خود را در آفرینش آثار ادبی، هنری و علمی بروز دهد، و یا قیامها و نهضت‌هایی را برای رهایی از بوج سلطه متجاوزان و استعمارگران ترتیب دهد. مجموعه این عوامل، هنجارها و ارزش‌هایی را پیدا می‌آورد که البته ریشه در نگرش‌ها، اعتقادات و بُعد حقیقت‌جویی یک ملت دارد.

هویت نزد حکیمان و افراد روان‌شناس به معنای تشخص می‌باشد و آنچه را که حقیقت وجودی را تشکیل دهد با آثار و نشانه‌هایش گویند. این ویژگی درباره انسان‌ها به سرشنست و غایت کمالشان مربوط می‌شود.

معمولًا وقتی از هویت فرد و یا جامعه‌ای سخن می‌گوییم می‌خواهیم ثابت کنیم که این شخص یا چنین اجتماعی به دلایلی چند با دیگری تفاوت‌هایی دارد. پس هویت عامل تمایز یک ملت از ملل دیگر می‌باشد و امتیازات جامعه‌ای را ترسیم می‌کند.

هویت ایرانی،
در ساخت هنر معنوی
مردمان ایرانی از گذشته
کوشیده‌اند با یک نوع
تفسیر جالب از ارزش‌ها و
اصولی که بدان معتقدند
جبهه‌ایی از هویت ملی را
معرفی و ترویج کنند و نیز
با عنایت به همین تعالیم

اسهانی اسلام ذوق خوش را در معماری، خوشنویسی، نقاشی، آثار تجسمی، کتابت، تذهیب و... شکوفا کرده‌اند.

ایرانی بهترین جلوه‌های هنری خود را یا در اماکن مذهبی همچون مسجد و حسینیه به نمایش گذاشته و یا با الهام از این گونه اماکن و یا تائیریزیدری از فضاهای مذهبی به احداث بنایهای عصومی و مفید برای مردم روی آورده است. در مساجد گچبری‌ها، تزئینات معماری، آجرکاری و ایوان‌ها و طاق و قوس‌ها ضمن تنوع و جلوه‌های جالب هنری مفاهیمی معنوی و قرآنی را در اذنهان شناعی می‌کنند.

از آن طرف در آبانیارها، بارگرهای سقاخانه‌ها، بازارها، کاروانسرایها، نمادهای مذهبی دلواز و جذاب و رمزگویی به نمایش نهاده‌اند. به عبارت دیگر، گرجه ظاهر این مکان‌ها و فضاهای برطرف کننده نیازهای اجتماعی و اقتصادی هستند، معیارهای معنوی را نیز ترویج می‌کنند، که با فضیلت‌های اسلامی و انسانی هم‌hangگی دارند و این نکته‌ای است که اروپاییان بدان اعتراف کرده‌اند.

هويت و تهدیدها

هر بوستانی که رایحه و روح نوازی را در فضای ذهن،
دل ها و جان ها پراکنده می سازد، می تواند توسط
علف های هرز و برخی آفت ها تهدید شود و اگر از
این مجموعه پاسداری لازم نشود و با علیمان شایسته
و حافظانی لایق حراست و صیانت از آن را عهده دار
نشوند راه برای انگل های الوده کننده هموار می شود.

بیورش اقوام و حشی

مغولان قبیله‌ای بدیع از اقوام زردیوست بودند که نزد مسلمانان به نام‌های مغول و تاتار خوانده می‌شدند.

تاتارهای توسط چنگیزخان متعدد شدند. وی در سال ۱۶۴۲ میلادی سپاهی فراوان به قلمرو ایران که در آن موقع توسط خوارزم‌شاهیان اداره می‌شد پیوش برداشت شکریان مغول طی پیچیدگی شهراهی بخارا، خوارزم، سمرقند، مرغوب، بلخ، هرات، طوس، نیشابور و ری را به ویرانهای تبدیل کردند و میلیون‌ها نفر را از دم تبعی خود گذراندند یا اواده کردند. طبیعی است هجوم

در هویت ملی، استمرار، انسجام، تحول و دگرگونی دیده می‌شود؛ ولی خمیرمایه اصلی همچنان محفوظ است و در برخورد با فرهنگ‌های دیگر یا دخالت‌های بیگانگان، درون‌مایه اصلی ثابت می‌ماند و سیستمی، کاهلی و تزلزل در خود به وجود نمی‌آورد و در برایسر دیگران زانو نخنیزند، که البته تحقق این مهم به عزم ملی و همت مردم بستگی دارد.

فضایل و مکارم شدن و درخت پریاری در ایران به سکوفایی نشست، که نه سرقی بود و نه غربی و به قول پروفسور «ارنست کونل»، تاثیر این مذهب پژوهان قوی و پرقدرت بود که بر روی سنت‌های بومی و محلی لایه‌ای از علایق معنوی پوشانید و آنها را به ظرف جهت‌انگیزی در جهت روشن و مشخصی هدایت کرد.

رکن اساسی هویت ایرانی

با این وصف می‌توان گفت، باورهای دینی، هنگارهای اخلاقی و ارزش‌های مذهبی نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل دهنی به هویت ملی و فرهنگ ایرانی داشته است. مردم ایران در طول تاریخ سراسر اقتدار خود با انتکا به این گنجینه‌های معنوی و پیغمبره‌مندی از آموزه‌های تمدن‌ساز دین مبین اسلام و اقتیاط از برخی و بیزگی‌های مثبت فرهنگ‌های دیگران و فرآیندی علم و گوناگون کارنامه خود را درخشان نمودند؛ برای مثال، به سرعت زبان و ادبیات و متون دینی را آموختند و با تسليط به زبان عربی به تنظیم قواعد صرف و نحو همت گماشتند، که این امر در ترویج فرهنگ اسلامی در قلمرو جهان اسلام سیمار موثر بوده است.

علاوه بر این قومیت‌های گوناگون، صرف‌نظر از خاستگاه جغرافیایی و گرایش‌های یومی به برکت باور اسلامی و معنویت آیین محمدی انسجام و اتحاد خود را حفظ کرده و یکارچه برای صیانت از استقلال و تمامیت ارضی ایران کوشیده‌اند. برخی عوامل داخلی و خارجی مغرضانه یا چاهلانه از گذشته در صدد بوده‌اند از تکثر و تنوع طایفه‌ای، تعدد گویش‌ها و لهجه‌ها در ایران سوءاستفاده کنند و از این رهگذر امنیت و آرامش ایرانی را دچار اختلال کنند، که به برکت همان نیروی محركة معنویت اسلام نقشه‌های شوام آنان ختنی شد، و از برکت این چشمۀ جوشان معنوی، طوایف گوناگون سایران تمدیدی در مجاورت هم زیسته‌اند و با عنایت به وسعت نظر آیین اسلام و تکریش فرزانین قرآن و سنت، با هم تفاهم داشته و حتی به اقلیت‌های دینی در طول قرون و اعصار احترام گذاشته‌اند.

از طریق آموش‌های درسی در مقاطع گوناگون به فرازیران آموخته می‌شود.
دانش جغرافیا ما را با سرزمین خود آشنا می‌سازد و داشتمدنان عقیده دارند جغرافیا، تاریخ را تکمیل می‌کند و کسی که از این علم اطلاعی نداشته باشد نمی‌تواند تاریخ افتخارات سرزمین خود را درک کند. برخی تاریخ بدون جغرافیا را یک روح سرگردان دانسته‌اند. آشنایی با پیستر جغرافیایی که نیاکان ما در آن ایقای نقش برداخته‌اند و یادگارهای ارزشمندی را برچای نهاده‌اند و نیز پی‌بردن به دلاوری‌های مردمانی از اعصار گذشته در دفاع از این مز و بیوم و محافظت از قلمرو جغرافیایی می‌تواند ما را به هویت سرزمین خویش بیشتر واقف سازد.
علاقه به زادگاه و وطن و احساس تعلق به ویزگی‌های مشترکی که ملت ایرانی را قوام بخشیده و سامان داده‌اند و نیز آشنایی با نمادهای اقوام و طوابیق ایران، فرهنگ و ادبیات، باورها، آداب و رسوم و مُتلّه‌ها، مطالعه شرح حال داشبوران و پی‌بردن به رمز موقیت مشاهیر و رجال گذشته و نقش ایرانیان در ایجاد تمدن اسلامی و تلاش‌های ایرانیان در غنی‌سازی فرهنگ جهانی، از موضوعاتی است که این هویت را استوار و تقویت می‌کند و از غبارها و کله‌های صعب مدارد.

در جستجوی هویت ایرانی

از ابتدای دوره هخامنشی که تمام ایران کنونی به اضافه بخش‌هایی از سرزمین‌های همسایه تحت یک فرمان درآمد حدود ۲۵ قرن می‌گذرد، که از این میزان چهارده قرن آن را مابا اسلام پسر برده‌ایم و این آئین جاؤدانی با صالابت در متن زندگی فردی و اجتماعی ایرانیان وارد شده و حتی بر جزئی ترین بخش‌های حیات فرهنگی، علمی و اقتصادی ایران اثر گذاشته است.

به برکت این دین، ایرانی از اسارت‌های درونی و بیرونی رهایی یافت و به شکوفایی علمی و فکری پرداخت و کارنامه درخشان و زیبی از خود بر جای نهاد و هیچ ملتی جون ایرانیان در جهت ترقی و نشر آیین اسلام و ترویج اندیشه‌های مذهبی و تعالیم قرآن و عترت، همت به خرج نداده است. در آن عصری که این کشور گرفتار نظام طبقاتی، تعصبات قومی و برخی باورهای خرافی بود، اسلام نفخة تازه‌ای در ایران دید و چنان مردمانش را به سوی کاوش و پژوهش در علوم و معارف راغب کرد که کاروانی از داشتمندان در هر عصری در آسمان علم و عرفت درخشیدند و اندیشه‌های نوین و یافته‌های فلسفه و علم، خود را در قالب کتاب‌های متعددی

ایرانی بهترین جلوه‌های هنری خود را یا در اماکن مذهبی همچون مسجد و حسینیه به نمایش گذاشته و یا با الهام از این گونه اماکن و یا تاثیرپذیری از فضاهای مذهبی به احداث بنایهای عمومی و مفید برای مردم روی آورده است.

تقلید از غربی‌ها تلقی کردند. ترجمه آثار ادبی اروپاییان به فارسی و نیز رواج روزنامه و نشر آن

این روند را سرعت بخشید.

برخی روشنگران شیفتۀ فرهنگ مهاجم شدند و فرهنگ مولد خود را فراموش کردند و کوشیدند با ترجمه و تالیف آثاری، این روند دلخواه خود را در میان ایرانیان رواج دهنده. احمد روحی کرمانی با ترجمه سرگذشت حاجی بابای اصفهانی، میرزا عبدالرحیم طالب‌باف مؤلف کتاب احمد، میرزا محمدحسین فروغی (یدر محمدعلی فروغی) با تالیف آثار گوئاگون، حاج زین‌العابدین مراغه‌ای مؤلف سیاحت‌نامه ابراهیم‌بیگ و میرزا ملک‌خان با انتشار روزنامه قانون در این راه کام برداشتند.

در مقابل آنان، عده‌ای از ادبیان و شاعران و نویسندهای از ادبیات و شاعران و نیز ساختهای از امکانات موجود به هویت ملی و خویشتن استفاده از تکیه کردند. در عین حال به جنبه‌های مفید دانش و فنون اروپا هم توجه داشتند. بنابراین، دو میان تهدید کشیده هویت هم به مقصد شوی خود نرسید و این بوسان اندیشه و معرفت به عطراشانی خود ادامه داد. و چراغ اندیشه خودی که از فرهنگ اسلامی انزوازی می‌گرفت همچنان روشن ماند و به پرتوافشانی پرداخت.

استبداد و استکبار

عامل سومی که این هویت بومی و اصیل و ارزشی را به مخاطره می‌انداخت، ستم حاکمان بیدادگر، رواج استبداد و اختناق و گسترش فساد دربارها و رفقارهای نایسند فرمانروایان مستبد با افسار مردم خصوصاً کاروان علم و معرفت بود. این وضع خفچان زا که در

تاریخ معاصر با حرکت‌های استعمارگران توان شده بود مخالفت مردمان مسلمان، اندیشه‌مندان، علماء و روحانیان را برانگیخت تفکران و اصلاحگران مومن برای بیداری مردم و افسای ستم تلاش کردند. به قوی پیوستن قیام‌ها، جنبش‌های ضد ستم و حرکت‌های مخالف نقشه‌های استعمار در این راستا و برای خنثی کردن چنین آفت‌هایی صورت گرفت.

نقش علمای شیعه در چنین خیزش‌های اجتماعی - سیاسی بسیار برجسته و تأثیرگذار می‌باشد. نهضت سربداران از آن جمله است و در عصر قاجاریه باید به قیام تباکو و جنبش مشروطه اشاره کرد. رهبری این قیام‌ها و حرکت‌های خودجوش مردمی را علمای شیعه عهده‌دار بوده‌اند. میرزا شیرازی، میرزا محمدحسن آشتیانی، سیدجمال‌الدین اسدآبادی و

یک قوم وحشی و سلطه چنگیز و هلاکو و تحمل صدمات و ویرانگری‌های آنان یکی از دشوارترین

ادوار تاریخ مردم ایران است. کم‌کم مغلول‌های فاتح با مردم مغلوب و شکست‌خورده ایران که هیچ قدرت دفاع در برابر وحشی‌گری‌های آنان نداشتند انس و افت پیدا کردند و دانشمندان و مشاهیری چون خاندان جوینی و خواجه رسیدالدین فضل‌الله همدانی در دستگاه آنان نفوذ کردند و به آنان در اداره قلمرو ایران کمک کردند و چنین عالمانی برجسته توانستند مغلولان را با طبع سلیم و تمدن و هویت ایرانی آشنا کنند. شعرای برجسته‌ای چون مولوی و سعدی در این عصر ظاهر شدند، و عرفان، مورخان و نویسندهای کوشیدند شاهزادگان و امیران مغلول را مطابق فرهنگ ایرانی و ارزش‌های اسلام تربیت کنند.

ریاضی دانان در تنظیم امور مالیات، کارهای ساختمانی و پیشگیران در معالجه امراض و ستاره‌شناسان در تنظیم تقویم و مانند اینها، به کار گرفته شدند. مورخانی برجسته اجازه یافتند با تغاریش کتاب‌هایی ارزشمند نام و تاریخ ایران را ماندگار سازند. عرفان به اوج خود رسید و لطیفترین معانی معنوی در قالب عباراتی موزون درآمد، ...

مالحظه‌هی شود که ایرانیان فاضل جگونه هویت ایرانی را در مقابل این آفت حفظ کردند و حتی از این کودهای آسوده و علفهای وحشی و هرز، گلستانی سرسیز و معطر آرایش دادند. این نکته عبرت‌انگیز و مهم را در نظر داشته باشیم که اگر ما به فرهنگ خودی متکی باشیم و اصالت ارزشی آن را فراموش نکنیم می‌توانیم حتی وحشی‌ترین اقوام را مطیع خود کنیم.

فرهنگ مهاجم

موج دومی که هویت فرهنگی ایرانی را تهدید می‌کند نفوذ فرهنگ و فکر اروپایی در ادب و میراث فرهنگی ایرانی است. هرچند ارتباط با غربی‌ها از عصر صفویه آغاز شد، اما این وضع در دوران قاجاریه شدت یافت و با استخدام کارشناسان خارجی برای آموختن فنون مختلف، افتتاح مدارس جدید و تنظیم قراردادهای سیاسی - اقتصادی میان ایران و کشورهای اروپایی، کم‌کم نفوذ بیگانگان در ایران و رواج یافت. برخی از ایرانیان هم به منظور فراگیری فنون علمی و نظامی راهی فرنگ شدند و ناقل فرهنگ و تمدن غربی شدند و حتی برخی همچون تقی‌زاده و فتحعلی آخوندزاده و امثال آنان آنقدر دچار خودباختگی شدند که راه ترقی و توسعه را در

شیخ فضل‌الله نوری در این میان ضمن تأکید بر اصالات‌های مذهبی و بنیان‌های ارزشی، برای نفی استبداد و استکبار مجده‌انه کوشیدند.

موریانه‌های فرهنگی
عامل چهارم یا بهتر است بگوییم آفت دیگر، چندین حرکت انترافی است که در صدد بوده‌اند این رودخانه خروشان را با آن طراوت و صلابت از مسیر اصلی خود خارج کنند. این مجموعه را می‌توانیم «موریانه‌های فرهنگی» بنامیم که می‌توانند فرهنگ و هویت بومی را از درون، دچار زوال و انحطاط کنند. برای نمونه:

- رواج فرهنگ تصوف و گرایش به ازوایگزینی، القای فرهنگ عزلت و بی‌خاصیت به جامعه به عرفان حماسی و حماسه‌های عرفانی.
- برداشت‌های غلط، انترافی و التقطی از مفاهیم دینی و فرهنگی که مخصوص آن رواج فرقه‌گرایی، غلو، افراط و تقریط، پیدایش افکار منجمد، تحریر، رسوب اندیشه‌ها و جلوگیری از پویایی، ابتکار و خلاقیت می‌باشد.
- رواج خرافات، آداب و رسوم جاهلانه و ترویج باورهای موهوم به جای فرهنگ بومی.
ملی گرایی و ناسیونالیسم نه به قصد دفاع از ملت، بلکه به منظور تخریب باورهای مردمی و ایجاد تفرقه برای خنثی کردن چنین آفت‌هایی و جلوگیری از آن فرهنگ منحط منحرف و منجمد باید به خویشتن راستین خود بارگردید؛ آن خویشتنی که معنویت، ایمان و معرفت را به عنوان ذخیره‌ای گرانبها با خود دارد. این هویت اصیل تقلید کورکورانه، مدبرستی، ملی گرایی صرف، سکولاریسم و خودباختگی در برابر اندیشه‌های وارداتی را بر نمی‌تايد و بر استقلال کامل، رشد و تعالی فکری و فرهنگی تأکید دارد.

منابع

۱. تاریخ ایران زمین، دکتر محمد جواد مشکور.
۲. خدمات مقابله اسلام و ایران، شهید ای الله مرتضی مطهری.
۳. معارف و معارف، ج. ۱۰، سید مصطفی حسینی دشتی.
۴. فرهنگ معین، ج. ۳، دکتر محمد معین.
۵. گفت و گو با دکتر بهرام احمدیان، جام جم، پنج شنبه ۳۱ خرداد ۱۳۸۶.
۶. ع هویت ملی، تعاریف و مولفه‌های آن، جعفر خوشروزاده.
۷. هویت ایرانی، دکتر محمد تقی‌زاده و روزنامه اطلاعات، ۲۵ خرداد ۱۳۸۷، شماره ۲۲۷۹۴.
۸. دیباچه‌ای بر رهبری، دکتر ناصرالدین صاحب‌الزمانی.
۹. کارنامه اسلام، دکتر عبدالحسین زرین کوبه.
۱۰. نصر اسلامی، ارنس‌کوتول آلمانی، ترجمه هوشنگ طاهری.